

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਐਮ. ਜੈਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਨੁ ਲੁੰਬਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਸ— ਜਵਾਬਦੇਹ

1998 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11275

16 ਮਾਰਚ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 226—ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਨੂੰ 2400.00 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ - ਐੱਮ.ਏ. ਦੀ ਕ੍ਰੈਜ਼ੈਟ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ - 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। - ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿਛਲੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਪੋਸਟ ਮੌਜੂਦ ਹੈ- ਰਿੱਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ 5500 PM

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐੱਮ.ਏ. ਦੀ ਪੋਸਟ ਕ੍ਰੈਜ਼ੈਟ ਡਿਗਰੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਇਹ ਇੱਕ ਅਕੁਸ਼ਲ ਮਜ਼ਦੂਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੂਜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਖੁਦ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1992 ਤੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਪੈਮਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ। ਭੱਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। 5500 PM

(ਪਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਮਿੰਦਰ ਗਧੋਕੇ ।

ਵੀਕੇ ਸ਼ਰਮਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਰਵੀ ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ, ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਉਸ ਕੋਲ ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਪਲੋਮਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 5 ਅਗਸਤ, 1992 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਦੋ-ਗੁਣਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਰੁ. 2000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਿਊਟਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪੋਸਟ ਲਈ ਕੰਮ ਦਾ ਬੋਝ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਲ 1979 ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਭਾਰਤ ਦੇ Q ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਚੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕਾਂ ਨੂੰ "ਪੇਂਡੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ..." ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ"। . ਇਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ 35 ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਵਿਗਿਆਨਕ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ" ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਖੇਡ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ, ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਵਰਤੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ"। ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 2/3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ "ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ" ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ"। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਪਲੋਮਾ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੋਚਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 18 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। 5000 ਜਾਂ ਵੱਧ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ, ਪਲਾਹੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 14 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਤਰਖਾਣ ਜਿਸਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। 6049। ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਜੋ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। 6743। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐੱਮ.ਏ. ਦੀ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਇਹ ਇੱਕ ਅਕੁਸ਼ਲ ਮਜ਼ਦੂਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ। ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੂਜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਰਿਸਪਾਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਵੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ।

(9) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਨੂੰ ਤਰਖਾਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਈ ਟਰੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ] ਇਲਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਜੋ ਕਿ IV ਜਮਾਤ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(10) ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਲਬੋ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ 2000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 2000

ਰੁਪਏ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। 2400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਸਕਿੰਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਬੇਵੱਸ ਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਭਚਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ 5500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਸਨੇ ਜੁਲਾਈ, 1998 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(11) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ। ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਪੋਸਟ ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਖੁਦ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1992 ਤੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸਕੇਲ ਤੈਅ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੱਤੇ 5500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

(12) ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 35 ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਵੱਧ ਕੇ 400 ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲਰ ਕੇਡਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 10 ,000 .

ਆਰ . ਐਨ . ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ

ਸੈਰਜ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼-ਪੇਰੀਓਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ.. ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 10443

2 ਫਰਵਰੀ, 2001

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 - ਐੱਸ. 4 ਅਤੇ 6 - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ - ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਜਿੱਥੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਲੋਨੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ - ਸਰਕਾਰ, ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿੱਥੇ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ - ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ। ਗਜ਼ਟ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ - ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।